

PŘEDSTAVUJEME SORTIMENT ARBOEKA

(pravidelné informace o našem sortimentu - sortiment kontejnerových keřů)

Liriodendron tulipifera

Tento mohutný strom v domovině (Severní Amerika) dorůstá až úctyhodných 60 m (u nás jsou známe maximálně 35 m vysokí jedinci). Tvar kuželovitý, později široce rozložitý (až 25 m). Listy jsou opadavé se čtyřmi výraznými laloky ve tvaru lyry. Oboupohlavní květy vykvétají z vrcholových pupenů, jsou zelenožluté barvy podobné tulipánům. Kvete od května do července, plod souplodí podobné šišce. V našich podmínkách je mrazuvzdorný, má rád slunná až polostinná stanoviště s propustnou půdou. Jde o vznešeně vyhlížející soliteru, která však vyžaduje dostatek prostoru.

tato vyjímečnost z ní dělá jednu z nejprodávanějších magnolií na trhu. Kvete o 2-3 týdny později než ostatní jarní typy a proto její květy nenamrzají tak často. Květy jsou temně karmínové až tmavě fialové, štíhlé připomínající tulipán, jen zřídka se před otkvetením zcela otevrou. Stejně jako ostatní Magnolie má ráda propustné humózní půdy, polostín až plné oslunění.

Magnolia stellata 'Royal Star'

I tato Magnolie pochází z Japonska z ostrova Honshu a světlo světa spatřila oficiálně roku 1960. Jde o jeden z nejodolnějších šácholánů, který snáší teploty i pod -35 °C. Jde o široce větvený keř dorůstající výšky 3-5 m. Kvete velmi bohatě, široce rozvěvenými sněhobílými květy o velikosti 10-15 cm. Známe jsou i jednokmenné stromy – krásné solitery, Magnolia stellata je velmi vhodná do japonských zahrad a pro svůj pomalejší růst i do menších zahrad.

Lonicera x brownii 'Dropmore Scarlet'

(*L. hirsuta* x *L. sempervirens* Selektion)

Neprůliš vzrůstná popínavá dřevina pocházející z Kanady, která dorůstá s oporou 3, vzácně až 5 m. Snáší dobře plné oslunění až polostín. Kvete od konce května do srpna červenooranžovými trubkovitými, dvouplyskými květy, které jsou u dobře živých jedinců 5-8cm dlouhé. Tato popínavka u nás známá jako růže z Jericha je díky svému původu velmi mrazuvzdorná a snáší bez problémů i dlouhotrvající mrazy přes -40 °C. Je ozdobná i lesklými temně červenými bobulemi. Popínavé Lonicerky jsou velmi často napadány savými škůdci, především mšicemi.

Magnolia liliiflora 'Nigra'

(syn. *M. x soulangeana nigra*)

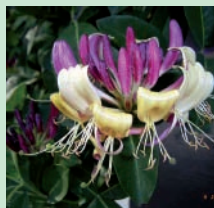
Původ má i tato jedna z nejtmačivějších Magnolií v Japonsku. Jedná se o středně velký široce rozložitý keř. Nevonné květy jsou uvnitř růžovobílé a z vnější strany červené až fialové, listy lesklé tmavší 15-20 cm velké. Má ráda mírně kyselou propustnou humózní půdu a nejlépe prospívá na mírně chráněných stanovištích. Je u ní velmi časté slabé zakvetení i během letních měsíců.

Lonicera heckrottii

(*L. americana* x *L. sempervirens*)

Tato lonicera je méně ovijivá než ostatní popínavé zimolezy, takže jí je nutné vyvazovat, ale zase se o ní tvrdí že její karmínověčervenobílé květy, jsou nejkrásnější ze všech. Kvete od června do října a snáší i úplné zastínění, ale ideální je polostín, roste prakticky v každé půdě a nejlépe ze všech popínavých Lonicer snáší dlouhotrvající sucha.

Mahonia x media 'Winter Sun'

(*M. japonica* x *M. lomarifolia*)

Mahonie pochází z Asie, ale tento kultivar byl vyšlechtěn roku 1970 v Irsku, kde jsou Mahonie obecně velmi oblíbené. Jde o zajímavý a netradiční stálezelený, pomalu rostoucí keř dorůstající 2-3 m. Má nádherně lesklé lichozpeřené listy (listy s vrcholovým ostnem). Květy jsou drobné žluté v 20cm dlouhé latě, plody jsou modré ojíněné bobule velikosti fazole s temně červenou šťávou, které vydrží na rostlině až do zimních měsíců. Velmi zajímavá a cenná je doba kvetení, leden až březen a také barva vrcholového pupenu před rozkvetem, která je intenzivně oranžová a to v zimních měsících, kdy mnoho zářivých barev v zahradě nenajdeme. Daří se jí nejlépe v polostínu, ale snáší i plné oslunění, na kvalitu půdy není vůbec náročná, ideální je lehčí a propustná. Roste pomaleji 15-20 cm ročně. Vytváří několik kmínků, které ve stáří od spodu vyholují. V tvrdých zimách pod -20 °C namrzá, ale dobře regeneruje.

Lonicera henryi

Tato stálezelená Lonicera, která dorůstá s oporou 4 až 5 m, vzácně 8 m, pochází z Číny a i proto je také daleko méně mrazuodolná a v tuhých zimách mírně namrzá, regeneruje však velice dobře. Má podlouhle tuhé kopinaté listy, kvete od června do srpna žlutooranžovými až červenými vonnými květy a na rozdíl od většiny popínavých Lonicer má černé a ne červené plody.

Magnolia x soulangeana

(*M. denudata* x *M. liliiflora*)

Jde pravděpodobně o nejčastěji pěstovanou Magnolii, která byla vyšlechtěna už roku 1820, u nás byla první rostlina vysazena roku 1844 v Královské oboře v Praze. Známa je ve formě rozvětveného keře, nebo vícekmenných stromů, ale k vidění jsou i rostliny na zapěstovaném kmínku. Dorůstá výšky 3-5 m vzácně až 8 m. Má opadavé široce vejčité tužší střídavé listy 15-20 cm velké. Kvete překrásnými mohutnými až 15 cm velkými vonnými květy, které jsou uvnitř bílé a vně růžové až tmavě růžové. Magnolie nakvétá již před rašením do března do května, plody jsou červenohnědé měchyřky v podobě podlouhle šištice. Magnolie koření mēlce a má dužnaté slabě větvené kořeny, nejlépe se jí daří v mírně kyselých půdách a na slunném až polostinném stanovišti.

Mahonia aquifolium 'Apollo'

Vyselektována roku 1973 v Holandsku. Jde o nízký kompaktní keř vysoký jen 50-80cm s 5-11 četnými listy, 4-8 cm dlouhými po stranách s 5-12 zuby, listy jsou lesklé jasně zelené, mladé zbarvené do červena, v zimě se barví do bronzovohněda. Květy drobné žluté ve vzpřímených latách kvete v dubnu až květnu, plody černomodré ojíněné (z plodů se vyrábí marmelády, šťávy a želé). Dřevo Mahonií obsahuje žluté barvivo, které se využívá k barvení bavlny. Velmi dobře snáší řez a je nepostradatelnou dřevinou pro vazačství. Tato Mahonie je vhodná i do oblastí s velmi silně znečištěným ovzduším. Je velmi odolná vůči mrazu, ale při tvrdých zimách je dobré ji chránit před přímým sluncem.

Magnolia 'Susan'

(*M. liliiflora* 'Nigra' x *M. stellata* 'Rosea')

Tento krásný kultivar pochází z USA a registrovat ho nechalo Národní arboretum Washington D. C. v roce 1955. Jde o vyšší keř dorůstající 3-5 metrů, v mládí úzký později kulovitý. Magnolia Susan je mezi na jaře kvetoucími šácholany nejtmačivější odrůda a právě